

อุทกภัย

อุทกภัย คือ ภัยที่เกิดขึ้นเนื่องจากมีน้ำเป็นสาเหตุ อาจจะเป็น ท่วม น้ำป่า หรืออื่น ๆ โดยปกติ อุทกภัยเกิดจากฝนตกหนัก ต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน บางครั้งทำให้เกิดแผ่นดินถล่ม อาจมีสาเหตุจากพายุ ฝนเขตร้อนลมมรสุมมีกำลังแรง ร่องความกดอากาศต่ำมีกำลังแรง อากาศแปรปรวน น้ำทะเลหนุน แผ่นดินไหว เขื่อนพัง ทำให้เกิดอุทกภัยได้เสมอ

ชนิดของอุทกภัย

๑. น้ำป่าไหลหลาก เกิดจากฝนตกหนักบนภูเขา หรือต้นน้ำลำธารและไหลบ่าลงที่ราบอย่างรวดเร็ว เพราะไม่มีต้นไม้ ช่วยดูดซับ ชะลอกระแส น้ำ ความเร็วของน้ำของท่อนสูง และต้นไม้ ซึ่งพัดตามกระแสน้ำจะทำลายต้นไม้อาคาร ถนน สะพาน และชีวิตมนุษย์ และสัตว์จนได้รับความเสียหาย.
๒. น้ำท่วมขัง น้ำเอ่อนอง เกิดจากน้ำล้นตลิ่ง มีระดับสูงจากปกติท่วมแช่ขัง ทำให้การคมนาคมหยุดชะงัก เกิดโรคระบาดได้ ทาหลายพืชผลเกษตรกร
๓. คลื่นซัดฝั่ง เกิดจากพายุลมแรงซัดฝั่ง ทำให้น้ำท่วมบริเวณชายฝั่งทะเล บางครั้งมีคลื่นสูงถึง ๑๐ เมตร ซัดเข้าฝั่งซึ่งสามารถทำลายทรัพย์สินและชีวิตได้

การป้องกันและลดความเสียหายจากอุทกภัย

ควรติดตามฟังข่าวอากาศของกรม อุตุนิยมวิทยา เสมอ เมื่อใดที่กรมอุตุนิยมวิทยาเตือนให้อพยพ ทั้งคนและสัตว์เสี่ยงควรรีบอพยพไปอยู่ในที่สูง อาคารที่มั่นคงแข็งแรง

ถ้าอยู่ที่ราบให้ระมัดระวังน้ำป่าหลาก จากภูเขาที่ราบสูงลงมา กระแสน้ำจะรวดเร็วมาก ควรสังเกตเมื่อมีฝนตกหนัก ติดต่อกันบนภูเขาหลาย ๆ วัน ให้เตรียมตัวอพยพขนของไว้ที่สูง

ถ้าอยู่ริมน้ำให้อาเรือหลบเข้าฝั่งไว้ที่จะใช้งานได้ เมื่อเกิดน้ำท่วม เพื่อการคมนาคม ควรมีการวางแผนอพยพว่าจะไปอยู่ที่ใด พบกันที่ไหน อย่างไร

กระแสน้ำหลากจะทำลายวัสดุสร้าง เส้นทางคมนาคม ต้นไม้ และพืชไร่ ต้องระวังกระแสน้ำพัดพาไป อย่าขับรถยนต์ฝ่าลงไปในกระแสน้ำหลาก แม้บนถนนก็ตาม อย่าลงเล่นน้ำ อาจประสบอุบัติเหตุอื่น ๆ อีกได้

หลังจากน้ำท่วม จะเกิดโรคระบาดในระบบทางเดินอาหารทั้งคนและสัตว์ ให้ระวังน้ำบริโภค โดยต้มให้เดือดเสียก่อน

ขณะเกิดอุทกภัยควรตั้งสติให้มั่นคง อย่าตื่นกลัวหรือตกใจ ควรเตรียมพร้อมที่จะเผชิญเหตุการณ์ด้วยความสุขุม รอบคอบ และควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑. ตัดสะพานไฟ และแก๊สหยุดต้มให้เรียบร้อย

๒. จงอยู่ในอาคารที่แข็งแรง และอยู่ในที่สูงพ้นระดับน้ำที่เคยท่วมมาก่อน

๓. จงทำให้ร่างกายอบอุ่นอยู่เสมอ

๔. ไม่ควรซัซึยานพาหนะฝ่าลงไปในกระแสน้ำหลาก

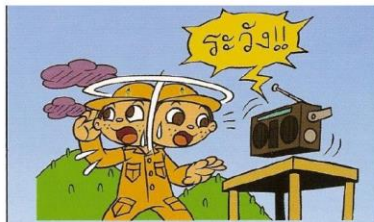
๕. ไม่ควรเล่นน้ำหรือว่ายน้ำเล่นในขณะน้ำท่วม

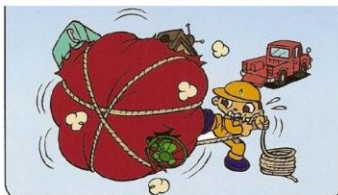
๖. ระวังสัตว์มีพิษที่หนีน้ำท่วมขึ้นมาอยู่บนบ้าน และหลังคาเรือน
กัดต่อย เช่น งู แมลงป่อง ตะขาบ เป็นต้น

๗. ติดตามเหตุการณ์อย่างใกล้ชิด เช่น สังเกตลมฟ้าอากาศ และ
ติดตามคำเตือนเกี่ยวกับ ลักษณะอากาศจากกรมอุตุนิยมวิทยา

๘. เตรียมพร้อมที่จะอพยพไปที่ปลอดภัยเมื่อสถานการณ์จวน
ตัว หรือปฏิบัติตามคำแนะนำของทางราชการ

๙. เมื่อจวนตัวให้คำนึงถึงความปลอดภัยของชีวิตมากกว่าห่วง
ทรัพย์สินบัติ

วิธีเอาตัวรอดจาก

"อุทกภัย"

ด้วยความปราณัติจาก
องค์การบริหารส่วนตำบลกะหรอ
งานป้องกันฯ โทร.๐๗๕๗๕๑๑๐๐

วาทภัย

ภัยธรรมชาติซึ่งเกิดจากพายุลมแรง จนทำให้เกิดความเสียหายแก่อาคารบ้านเรือน ต้นไม้ และสิ่งก่อสร้าง สำหรับในประเทศไทยवादภัยหรือพายุลมแรงมีสาเหตุมาจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ โดยสามารถแบ่งลักษณะของवादภัยได้ตามความเร็วลม เช่น พายุฟ้าคะนอง พายุดีเปรสชัน พายุโซนร้อน พายุไต้ฝุ่น พายุหมุนเขตร้อน ได้แก่ ดีเปรสชัน พายุโซนร้อน พายุไต้ฝุ่น

๑. ความรุนแรงและอันตรายจากพายุไต้ฝุ่น

บนบก

ต้นไม้ล้ม ถอนราก ถอนโคน จะทำให้เกิดอันตรายจากต้นไม้ล้มทับบ้านเรือน บ้านเรือนพังทั้งผู้คนในบ้านและใกล้เคียงบาดเจ็บหรือตาย เรือส่วนใหญ่จะเสียหายหนักมาก เสาไฟฟ้าล้ม สายไฟฟ้าขาด ไฟฟ้าช็อต เกิดเพลิงไหม้และผู้คนอาจเสียชีวิตจากไฟฟ้าดูดได้ ผู้คนที่มีการพักอาศัยอยู่ริมทะเลอาจถูกน้ำพัดพลงทะเลจนน้ำตายได้ ดังเช่น ปรากฏการณ์ที่แหลมตะลุมพุก จังหวัดนครศรีธรรมราช

ในทะเล

ในทะเลลมแรงจัดมาก คลื่นใหญ่ เรือขนาดใหญ่ ๆ ขนาดหนึ่งตันอาจจะถูกพัดพาไปไกลฝั่งลงจมได้ บรรดาเรือเล็กเป็นอันตรายลงจมสิ้น ไม่สามารถต้านทานความรุนแรงของพายุได้คลื่นใหญ่ซัดขึ้นริมฝั่งจนทำให้ระดับน้ำขึ้นสูงมากจนท่วมอาคารบ้านช่องริมทะเลได้ บรรดาเรือที่จับปลาในทะเลถูกพาลายลงโดยสิ้นเชิงโดยคลื่นและลม

๒. ความรุนแรงและอันตรายจากพายุโซนร้อน

พายุโซนร้อนมีความรุนแรงน้อยกว่าพายุไต้ฝุ่น ความเร็วของลมบริเวณใกล้ศูนย์กลางตั้งแต่ ๓๔ น็อต หรือ ๖๒ กิโลเมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๖๓ น็อต หรือ ๑๑๗ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ฉะนั้นอันตรายอันจะเกิดจากการที่พายุนี้พัดมาปะทะลดลงในระดับรองลงมาจากพายุไต้ฝุ่น แต่ถึงกระนั้นก็ตามความรุนแรงที่จะทำให้เกิดความเสียหายก็ยังมีมากเหมือนกัน ในทะเลลมจะแรงมากจนสามารถจะจมเรือขนาดใหญ่ ๆ ได้ต้นไม้ถอนราก ถอนโคนดังพายุโซนร้อนที่ปะทะฝั่งแหลมตะลุมพุก จังหวัดนครศรีธรรมราช

๓. ความรุนแรงและอันตรายจากพายุดีเปรสชัน

พายุดีเปรสชันเป็นพายุที่มกลังอ่อนความเร็วของลมใกล้บริเวณศูนย์กลางไม่เกิน ๓๓ น็อต หรือ ๖๑ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ไม่มีอันตรายรุนแรงแต่ทำให้ฝนตกหนักปานกลางทั่วปตลอดิทางที่พายุดีเปรสชันผ่านไป และมีฝนตกหนักเป็นแห่ง ๆ พร้อมด้วยลมกรรโชกแรงเป็นครั้งคราว ซึ่งบางครั้งจะรุนแรงจนทำให้เกิดความเสียหายได้บ้าง ไม่ปลอดภัยทีเดียว ในทะเลค่อนข้างแรงและคลื่นจัด บรรดาเรือประมงขนาดเล็กขนาดต่ำกว่า ๕๐ ตันควรดออกทะเลเพราะอาจจะล่มลงได้

๔. ความรุนแรงและอันตรายจากพายุฤดูร้อน

พายุฤดูร้อนเป็นพายุที่เกิดขึ้นโดยเหตุและวิธีการต่างกับพายุดีเปรสชัน และเกิดบนผืนแผ่นดินที่ร้อนอบอ้าวในฤดูร้อนแต่เป็นพายุที่มีบริเวณย่อม ๆ มีอาณาเขตเพียง ๒๐-๓๐ ตารางกิโลเมตร แต่อาจมีลมแรงมากถึง ๔๗ น็อต หรือ ๘๗ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ดังพายุที่เกิดขึ้นที่จังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๔ และพายุที่เกิดขึ้นที่อำเภอภูคากาหารเมื่อวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗ พายุนี้มีกำลังแรงที่จะทำให้เกิดความเสียหายได้มากเหมือนกันแต่เป็นช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ประมาณ ๒-๓ ชั่วโมง

การเตรียมการป้องกันอันตรายจากवादภัย

๑. ติดตามสอบถามสภาวะอากาศ พังคะเตือนจากกรมอุตุนิยมวิทยาสม่ำเสมอ

๒. ตรวจสอบบ้านเรือนที่อยู่อาศัย ว่ามีความแข็งแรง ปลอดภัย จากลมแรงหรือไม่ สิ่งของที่อาจหล่นลงมาแตกหักได้ง่าย ให้จัดในที่ปลอดภัยหรือผูกมัดให้แน่นหนา

๓. ตรวจสอบกิ่งไม้บริเวณใกล้กับบ้านเรือน หากเกิดอันตรายเมื่อเกิดพายุให้ตัดทิ้ง

๔. เมื่อเกิดลมพายุไม่ควรออกไปในที่โล่งแจ้ง เพราะอาจเกิดอันตรายได้ ควรอยู่ในที่มั่นคงแข็งแรง ปิดประตูหน้าต่างให้เรียบร้อยอย่า เปิดประตู หน้าต่างเมื่อลมพายุพัดผ่าน

๕. เมื่อลมพายุพัดกิ่งไม้ล้มทับที่อยู่อาศัย หรือ มีคนบาดเจ็บให้รีบแจ้งสำนักงานเขต หรือ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลตะเคียนเตี้ย เบอร์ ๐๓๘-๑๗๐๔๕๐

วิธีเอาตัวรอดจาก

"वादภัย"

ด้วยความปรารถนาดีจาก
องค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย
งานป้องกันฯ โทร.๐๗๕๗๕๑๑๐

การขับขี่รถให้ปลอดภัย

ในการขับรถผู้ขับขี่ต้องขับรถในทางเดินรถด้านซ้ายและต้องไม่ล้ำกึ่งกลางของทางเดินรถ เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ที่ผู้ขับขี่สามารถขับล้ำกึ่งกลางของทางเดินรถหรือขับเข้าไปในทางเดินรถด้านขวาได้

- ๑. ด้านซ้ายของทางเดินรถมีสิ่งกีดขวาง หรือถูกปิดการจราจร
- ๒. ทางเดินรถนั้นเจ้าพนักงานจราจรกำหนดให้เป็นทางเดินรถทางเดียว
- ๓. ทางเดินรถนั้นกว้างไม่ถึง ๖ เมตร

ห้ามผู้ขับขี่ขับรถ

ห้ามผู้ขับขี่ขับรถในกรณี

- ๑. ในขณะหย่อนความสามารถในอันที่จะขับ เช่น ภายหลังจากรับประทานยาแก้ไข้หวัด ในขณะง่วงนอน
- ๒. ในขณะเมาสุราหรือของมีนเมาอย่างอื่น
- ๓. ในลักษณะกีดขวางการจราจร
- ๔. โดยประมาทหรือนำพาอันตราย อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน
- ๕. ในลักษณะที่ผิดปกติวิสัยของการขับรถตามธรรมดาหรือไม่อาจและเห็นทางด้านหน้าหรือด้านหลัง ด้านใดด้านหนึ่ง หรือทั้งสองด้านได้พอแก่ความปลอดภัย
- ๖ .คร่อมหรือทับเส้นหรือแนวแบ่งช่องรถ เว้นแต่เมื่อต้องการเปลี่ยนช่องเดินรถ เลี้ยวรถ หรือกลับรถ
- ๗. บนทางเท้าโดยไม่มีเหตุอันควร เว้นแต่รถลากเข็นสำหรับทารก คนป่วย หรือคนพิการ
- ๘. โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัย หรือความเดือดร้อนของผู้อื่น
- ๙. ในขณะที่เสพ หรือรับเช่าร่างกาย ไม่ว่าด้วยวิธีการใดๆ ซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาททกลมแอมเฟตามีน(ยาบ้า) หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอย่างอื่น
- ๑๐. ขับรถโดยไม่มีใบอนุญาตขับรถ
- ๑๑. ขับรถบนไหล่ทาง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานจราจร
- ๑๒. ใช้ไฟฉุกเฉินขณะขับรถตรงไปเพื่อผ่านทางร่วมทางแยก
- ๑๓. ขับรถแซง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานจราจร

ข้อห้ามของผู้ขับรถ

- ๑. ห้ามอนุญาตให้ผู้ที่ไม่มิใบอนุญาตขับรถ ขับรถของตน
- ๒. ห้ามใช้แผ่นป้ายทะเบียนรถที่จัดทำขึ้นเอง
- ๓. ห้ามให้ผู้อื่นใช้ใบอนุญาตขับรถของตน
- ๔. ห้ามใช้รถที่ยังไม่ได้จดทะเบียน

ข้อขับขี่รถลงจากทางลาดชันหรือภูเขา

เมื่อผู้ขับขี่ขับรถลงจากทางลาดชันหรือภูเขาจะต้องปฏิบัติอย่างไร

- ☐ ห้ามใช้เกียร์ว่าง
- ☐ ห้ามเหยียบคลัทช์
- ☐ ห้ามใช้เบรคตลอดเวลา
- ☐ ห้ามดับเครื่องยนต์
- ☐ ใช้เกียร์ต่ำ
- ☐ ขับรถชิดขอบทางด้านซ้าย
- ☐ ให้เสียงสัญญาณเตือนรถที่อาจสวนทางมา
- ☐

การขับสวนทางกัน

ในการขับสวนทางกัน ผู้ขับที่จะต้องปฏิบัติอย่างไร

๑. ให้ผู้ขับที่ขับรถชิดทางด้านซ้ายของทางเดินรถ และให้ถือกึ่งกลางของทางเดินรถหรือเส้นหรือแนวที่แบ่งทางเดินรถเป็นหลัก
๒. ทางเดินรถที่แคบ ให้ผู้ขับที่แต่ละฝ่าย ลดความเร็วของรถลง เพื่อให้สวนทางกันได้โดยปลอดภัย
๓. ทางเดินรถที่แคบ ซึ่งไม่อาจขับสวนทางกันได้โดยปลอดภัย ให้ผู้ขับที่รถคันที่ใหญ่กว่าหยุดรถชิดขอบทางด้านซ้าย เพื่อให้ผู้ขับรถคันที่เล็กกว่าขับผ่านไปก่อน
๔. กรณีที่มีสิ่งกีดขวาง ผู้ขับที่ต้องลดความเร็วหรือหยุดรถให้รถคันที่สวนทางขับผ่านมาก่อน

ขับรถห่างจากรถคันหน้า

ผู้ขับที่ต้องขับรถให้ห่างจากรถคันหน้าเป็นระยะทางเท่าใด

- ☐ ห่างพอสมควรในระยะที่สามารถหยุดรถได้โดยปลอดภัย

การขับรถผ่านทางร่วมทางแยก

การขับรถผ่านทางร่วมทางแยกที่เป็นทางเอกตัดกัน และไม่ปรากฏสัญญาณ หรือเครื่องหมายจราจรผู้ขับที่จะต้องปฏิบัติอย่างไร

- ☐ ถ้ามีรถอื่นอยู่ในทางร่วมทางแยก ผู้ขับที่ต้องให้รถในทางร่วมทางแยกนั้นขับผ่านไปก่อน
- ☐ ถ้ามาถึงทางร่วมทางแยกพร้อมกัน และไม่มีรถอยู่ในทางร่วมทางแยกผู้ขับที่ต้องหยุดรถให้รถที่อยู่ทางด้านซ้ายของคนขับผ่านไปก่อน

เมื่อผู้ขับที่พบเครื่องหมาย

เมื่อผู้ขับที่พบเครื่องหมาย “เลี้ยวซ้ายผ่านตลอด” ผู้ขับที่ควรปฏิบัติอย่างไร

ให้ผู้ขับที่หยุดให้ทางแก่รถที่กำลังผ่านทางร่วมทางแยกจากทางด้านขวาและให้ทางแก่รถที่เลี้ยวขวาก่อนจึงจะเลี้ยวซ้ายผ่านไปได้

การเลี้ยวรถ

ในการเลี้ยวรถผู้ขับที่จะต้องขับรถในช่องทางเดินรถที่ต้องการจะเลี้ยวก่อนถึงทางเลี้ยวไม่น้อยกว่ากี่เมตร

ตอบ ๓๐ เมตร

ขับที่พบรถฉุกเฉิน

เมื่อผู้ขับที่พบรถฉุกเฉินจะต้องปฏิบัติ

๑. หยุดรถ หรือจอดรถให้อยู่ชิดขอบทางด้านซ้าย แต่ถ้ามีช่องทางเดินรถประจำรถทางให้หยุดชิดกับช่องทางเดินรถประจำทาง แต่ห้ามหยุดหรือจอดรถในทางร่วมทางแยก
๒. ขับรถตามหลังรถฉุกเฉินได้ในระยะไม่ต่ำกว่า ๕๐ เมตร

ขับที่ปลอดภัย
ใส่ใจกฎจราจร

ด้วยความปรารถนาดีจาก
องค์การบริหารส่วนตำบลกะหรอ
งานป้องกันฯ โทร.๐๗๕๗๕๑๑๐๐

